

По същото време във Военното училище постъпи и Цветан Гойков - Животец.

- И във Военното училище има клон от "Смях и съзми"... Да види ме, кога ще влеземе в карцера... - смееше се Христо.

В карцера Христо наистина влезе, и пак талантят му го спасил. Прнатите всекинеделни свидания в двора на Военното училище, Христо, ко то иначе не обичаше да повтаря, винаги изразяване недоволство от военния си живот: не могъл да понесе военщината, не можел да дига в тази асфосфера, нещастен бил.

- От мене всичко може да стане, и моряк можеби, само не... банкир, поп и офицер.

С тези няколко думи Христо, все едно, развиваше цяла теория на вкусовете ~~и~~ и разбиранията си, които тогава още не правеха впечатление; още не подсещаха околните му, че имат пред себе си бъдещия Смирненски.

Мъката на Христо растеше всекидневно:

- Ако не се махна от тази военщина, ще загина.

Не случайно той е написал стихотворението "Аскерска въздишка" /бр.25/, един стих от което казва:

"От казармения двор
през високния стобор
скрит ~~в~~ ^в чизмите си тежки
шепна си молитви жешки..."

Войничката му мъка стигна дотам, че един ден той пресколи оградата на Военното училище - един риск, който не всеки може да поеме: и технически, и морално. Познаващият устройството на оградата на това училище, ще разбере техническата мъчнотия: ~~зиданата ограда е била~~ ^{зиданата ограда е била} цяла китайска стена! А който знае, колко строг е бил режимът, ще се учуди на смелостта на Христо. И с подробности, и без подробности - един летен ден той прескочил оградата. Както е редно, нарушението било открито и Христо - карциран. За неговия волен дух това ще ^{да} било по-голямо наказание, отколкото за някой друг. Затвор, карцер, суровост - откликват различно в различните натури. За частие, карцирането на Христо съвпаднало с уреждането на литературно-музикална забава в училището. Кой би бил по-подходящ от него за съставянето на програмата? Веднага протекла ~~инициатива~~ ^{инициатива} агитация в негово полза, като не малък дял в нея взел, разбира се, приятелят му смехосъзвист Цветан Гойков. Началството съкратило продължителността на наказанието, и Христо бил освободен, за да подготви литературната част. Христо имал